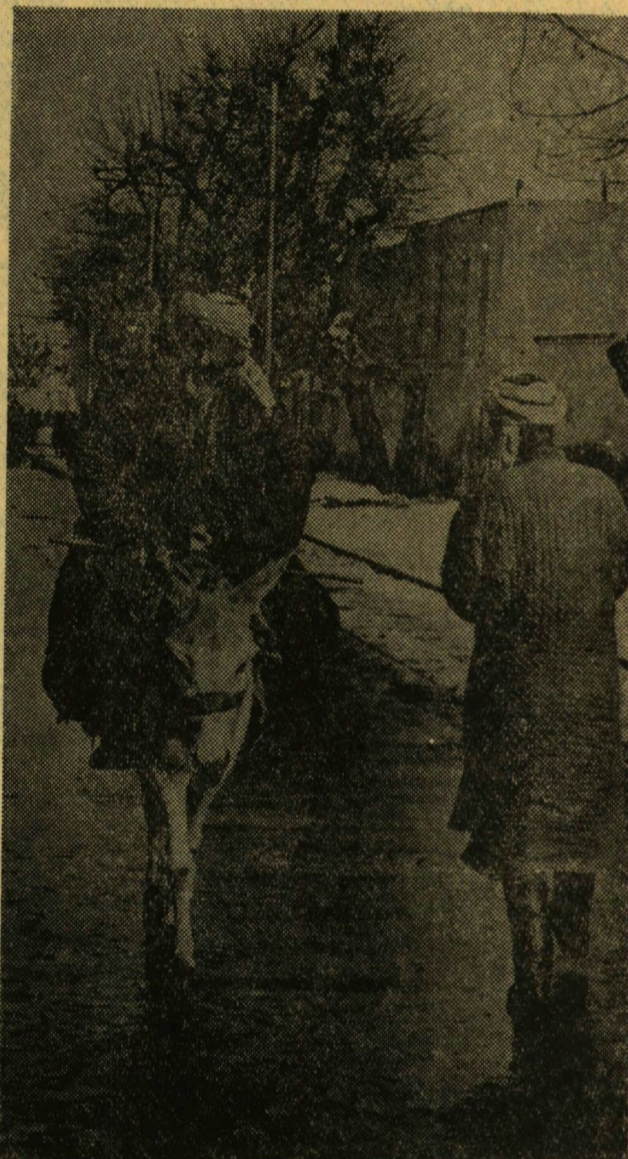

Gólyabajnokságok utáni számvetésként

Szegedi Egyetem

Taskenti utcakép

Egy évet töltött a Szovjetunióban nyelgyakorlaton a JATE bölcsészkarának és a főiskolának több orosz szakos hallgatója. Az egy év gazdag volt tapasztalatokban, élményekben. Sokat utaztak s így többek között eljutottak Taskentbe, az Üzbég SZSZK fővárosába. Ott készült ez a jellegzetes utcakép: aszfaltzott úton, csacsiháton kocogó üzbég paraszt. Régi és új együtt, egymásnak ellentmondva és egymást kiegészítve, különös harmóniában. Útjukról, benyomásaikról készült beszámolójuk közlését lapunk következő december 8-i számában kezdjük meg.

Tíz éve minden új tanév kezdetén az elsősök számára megrendezésre kerül a Gólyabajnokság. 1965-ig egy hét végén, háromnapos versenysorozat keretében folytak a küzdelmek. Aztán megszületett az a gondolat, hogy segítse elő ez a Gólyabajnokság az első évfolyamosok néhány hetes, rendszeres, tömegméretű sportolási lehetőségét. Ez volt és ez ma is ennek a bajnokságnak a fő célja!

A háromnapos versenyek helyett annak idején bevezették a hosszabb lebonyolítási rendszert; szeptember közepétől október végéig. S a gyakorlat bebizonyította, hogy miként a három nap nem elég, ugyanúgy nem megoldás ez az elnyújtott, érdektelenségbe torkolló lebonyolítás sem.

No, de maradjunk még néhány szó erejéig az eredeti célkitűzésnél! Az egyetemi vezetők, amikor ezt a kupát kiírták egy tömegméretű, a sport eszközeivel is a közösségi magatartás kialakulását szolgáló versenysorozat meghonosításában bíztak. Nem az amerikai Santa Clara, vagy más sportra beállított egyetem nyomdokába akart lépni ez az elhatározás, hanem a nagyobb szellemi megterhelés alá került elsősöknek akarta biztosítani a néhány hetes versenyláz izgalmát, az egymásért, önmagunkért való helytállás jellemformáló nagyszerűségét! Az egyetemi szintű, sportéletbe illeszkedő, tömeges sportolási lehetőséget biztosítani szándékozó Gólyabajnokság nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket!

A versenyek évről évre megrendezésre kerülnek, születnek jó eredmények s kezdetben sokan magukérrak érezték ezt a sok lehetőséget magában rejtő versenyt. Az évek múlásával egyre csökken a résztvevők száma és az érdeklődés is. Néhány dolog magyarázható ezek közül, néhány előtt viszont táncstalanul állunk.

Előjáróban említettük, hogy sem a háromnapos lebonyolítás, sem a túlságosan elnyújtott meg-

oldás nem járható út. Szükség lenne arra, hogy a Gólyabajnokság rendezői megtalálják a helyes arányt. Ugyanis sok függ ettől. Függsz a versenyzők hangulatának töretlensége, amely befolyásolja a versenyek színvonalát és függ a látogatottság is.

Miből adódik a résztvevők számának csökkenése? Minden karon megfelelően propagálják ezeket a versenyeket, csak akikhez ez a felhívás eljut, félreértik, annak lényegét! A gyakorlat, sajnos, azt mutatja, hogy azok is félreértik, akik ezért alapszervi szinten felelősek. Nem arra van ugyanis szükség, hogy minden lebonyolításra kerülő sportágban járatos tíz-tizenkét embert „megbízának” azzal, hogy képviseljék az évfolyamot. Egyrészt azért nem, mert nem kívánható senkitől, hogy lejöve a labdarúgó pályáról, ráálljon a salakra, résztvenni egy futóversenyen, másrészt pedig azért nem, mert a bajnokság tömegsport jellege ilyenformán nemhogy elcsúszna, de nevéssé válik. A Gólyabajnokság lényegét mindenki meg kellene érteni, arra kellene súlyt fektetni a hirtelen kiállított, kis létszámú csapatok verbúválása helyett.

Magyarázhatatlan probléma a lányok-fiúknak számarányának csökkenése! Egyetemi szinten kb. hetven-harminc százaléka az arány. A Gólyabajnokságon viszont fordítva van. Miért kerülnek el a lányok a versenyeket? Ez főleg a Bölcsészkaron szembevetendő! (Itt jegyezzük meg, hogy a TTK és a JTK a felvett hallgatók szempontjából lényegesen kedvezőbb helyzetben van, mint a Bölcsészkar, de kizárólag ez nem indokolja a tény, hogy már évek óta a JTK és a TTK között dől el a csapat elsőség kérdése, illetve nem indokolná, ha a Bölcsészkar számot vetve hátrányos helyzetükkel lelkes és főleg nagyobb számú csapatokkal állnának ki. Persze, az utób-

bi megállapítás a helyezések sorrendjétől függetlenül vonatkozik a másik két kar hallgatóira is, mert, ha a megjelentek számát arányítjuk az összlétszámhoz, az majdnem mindenhol egyforma.) S ezek után senki sem csodálkozhat, ha az egyes sporteseményekről egyre többen maradnak távol. Ezt a folyamatot segítik elő azok a rendezésbeli hibák, óráutközések, amikről viszont már nem tehetnek a hallgatók.

Összegezve az eddig elmondottakat: Az illetékes nevelők és ifjúsági vezetők nagyobb összhangjára, a Gólyabajnokság valódi céljainak helyes értelmezésére, annak jobb propagálására és megértésére van szükség ahhoz, hogy ez valóban a tömegsport joggal várt fellendülését szolgálja.

Az után itt van egy másik probléma, amely nem kevésbé érdekes és nem kevésbé érthetetlen. Mi az oka annak, hogy az ugyan félgőzzel folyó versenyek kis létszámú nézői között nem vesz észre az ember fiatalokat kíváncsi szemmel néző sport szakembereket, akiknek a figyelmét a SZEAC hívja fel? A Gólyabajnokságnak ugyanis, ha közvetetten bár, de célja az is, hogy biztosítsa az egyetemi sportegyesület utánpótlását.

Miért tehát e teljes érdektelenség a SZEAC részéről?

A foghíjas csapatokban sok tehetséges fiatal van, akik lévén elsősök nem tudják kihez, mikor kell fordulni ilyen jellegű kérdésekkel. A hallgatók nagy többsége nem szegedi és ezért még azt sem tudja, hol van a SZEAC-stadion és sem az egyetemi hirdető táblákon, sem más helyütt nem lát felhívásokat arra vonatkozóan, hogy hol és mikor jelentkezhet az, aki sportolni szeretne.

Sorban merülnek fel ezek

a jogos kérdések és nem először! Nem lehet magyarázatot találni, mert annyira kézenfekvőnek tűnik az egyetem nevével viselő egyesület és az egyetemi hallgatóság ilyen irányú egymásra utaltsága.

Egy probléma, amely már évek óta a közhangulatban él és amelynek kívánatos orvoslására pillanatnyilag semmi jel nem mutat. Ha ezek a versenyek a Testnevelési Tanszék és a SZEAC közös rendezésében bonyolódna, külön hangsúlyozva az egyesület igényét azokra a tehetséges fiatalokra, akik néhány mérkőzés, verseny megvívása után az elkövetkezőkben, mint ahogy a gyakorlat igazolta, csak a kötelező tornaórákon vesznek részt. Mennyivel vonzóbb lenne így a Gólyabajnokság és milyen ugrásszerűen javulna a résztvevők és kíváncsi szurkolók száma.

Summázva: Arra van szükség, hogy nagyobb odaadással vegyék körül ezt a versenysorozatot mindazok, akik illetékesek. Fogjon össze az egyetem sportvezetősége a SZEAC megbízottjaival és együttesen biztosítsák az események gördülékenységét, csináljanak hozzá megfelelő propagandát és a párhetes versenyek után biztosítsanak rendszeres edzési lehetőséget azoknak, akik igénylik.

Befejezésül: Az itt elmondottak nem kizárólag az egyetem, a hallgatók a SZEAC problémái, hanem az egész városé. Az évről-évre ide kerülő egyetemisták, főiskolások között feltétlenül kell lenni sok olyan tehetséges fiatalnak, akikre egész Szeged méltán büszke lehetne. Ahhoz, hogy ezeket a fiatalokat „felfedezzük” nem kell más, mint az ilyen és ehhez hasonló versengések felkarolása, segítése, olyanformán, ahogy ezt az NDK-ban, vagy a Szovjetunióban csinálják.

Figyelem, gondosság, odaadás kell hozzá — nem ördögösség!

Sipos Áron

Sportélet, sportmunka orvosegyetemünkön

AZ ELMÚLT évadra, az 1966/67-es tanévre visszatekintve, és elemezve a SZOTE sportmunkáját megállapíthatjuk, hogy városunk legnagyobb sportegyesületének egyik alapbázisa alapos és sokoldalú munkát végzett. Egy értékelés során helyes úgy eljárni, hogy az éveleji célkitűzéseket hogyan, milyen mértékben sikerült megvalósítani.

A munkaterv elején olvashatjuk — „legfontosabbnak a tömegsport kiszélesítését tartjuk, megpróbáljuk a hallgatók minél nagyobb számát a rendszeres testedzésre bevonni”.

Ez nem könnyű feladat. Nagy szervező apparátust kíván, mert bár az igények nagyok, de a hallgatók elfoglaltsága oly redszertelen, hogy az amúgy is kis számú sportlétesítményeket megfelelően elosztani igen nehéz. Hacsak az előre meghirdetett kari, karok közötti, vagy akár a szépségzámú nemzetközi versenyeket tekintjük is, gazdag program tárul elének. S hol számoljuk azt, hogy volt-e kihasználhatatlan percé az Adv-téri pályáink, vagy a szűkös Apáthy terna-teremnek?

Mindjárt az év elején egy jelentős sportesemény zajlott le, a Gólya-kupa küzdelmei. A hagyományos kupát, amiért kézilabda, kosárlabda, futball és atlétikai versenyeken küzdöttek, az Orvostudományi Egyetem elsősei nyerték el. Október végén a SZOTE kosárlabda csapata Krakóban vett részt egy tornán, ahol az értékes első helvet szerezte meg. Ez egy nemzetközi mérkőzésorozat kezdő aktsza volt, ebben az évben ugyanis a külföldi kapcsolatok kerültek előtér-

be, ezzel is minél nagyobb versenyzési lehetőséget biztosítva a hallgatóknak. Nov. közepén az Egyetemi Napok keretében krakkói medikusok, szabadkai közgazdászok és a két szegedi egyetem részvételével sakk, kosárlabda, kézilabda és futball villámturnát bonyolítottak le, aminek magas színvonalát a nagyszámú érdeklődő közönség is bizonyítja.

Az Orvosegyetem két kára vándorkupáért küzdött, amit végül az Orvoskar nyert el. Időközben a kollégiumi bajnokságok is lebonyolítottak. Az egyes évfolyamok öntevékeny kezdeményezési, csoportok közötti bajnokságai napról napra zajlottak.

A II. félévben bonyolódott le az Orvoskaron az Orvos-Kupa, a Gyógyszerész Karon a Kabay-Kupa. Hétről-hétre nagy közönségsiker mellett játszották a kispályás labdarúgó-mérkőzéseket. A színvonalas, izgalmas verseny végül is hármas holtversenyvel ért véget. Az összesített Orvos-Kunát a II. évfolyam nyerte el.

GAZDAG VOLT a Kollégiumi Napok programja is, ahol a négy Orvoskollégium 5 sportágban mérte össze erejét. A Felszabadulás-Labdarúgó Kupa küzdelmei április 6-án kezdődtek, a Bölcsész-Isz-vegyes, a TTK, a Tanárképző Főiskola és Egyetemünk csapatai között. Jó játékkal az értékes első helvet szereztek meg a mediterrán és szinte azonnal kitűnő pályára indultak — Tanárképzőre, a Lodzi OTE meghívására.

A labdarúgóknak újabb versenyzési lehetőséget és felejthetetlen élményt jelen-

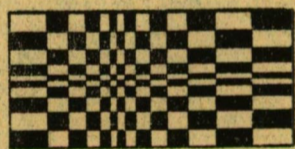
tett a túra. Májusban Szabadkára utazott egy sportküldöttség és kosárlabda, kézilabda, futball és sakk villámturnán vettek részt. Az Egyetemi KISZ Bizottság hathatós anyagi támogatása nélkül nem lehetett volna ezeket az utakat, versenyeket megrendezni.

Az egyetem sportvezetősége jól látta el feladatát, az év eleji sportmunkatervnek megfelelően sikerült a tornaórákon részt nem vevő III-V. éveknek rendszeres sportolási lehetőséget biztosítani. Ezt a kiváló munkát az Egyetem Rektora a Jó tanuló — Jó sportoló címmel jutalmazta. A sportmozgalom kiszélesítésének azonban még mindig nagy problémái vannak — egyik a női hallgatók passzivitása —. A sport szépségét előnyét, messiségét nem illik már hangoztatni — ezt ők is tudják — csak szervezésben lehet a hiba, ez pedig csak úgy oldódik meg, ha az évfolyamok, sőt a csoportok magán problémáivá válik. Visszatérő téma a sportlétesítmények hiánya — túlterheltsége. A hallgatók aktivitása, sportszeretete itt is nagyszerű eredményt hozott — társadalmi munkában elkészült a Semmelweis Kollégium mögött egy labdarúgó pálya.

A SPORTMOZGALOM ilyen arányú fellendülése nagyban köszönhető az Egyetem állami és pártvezetőségének. A jelentős anyagi támogatást köszönik a hallgatók és sportszeretettelük,

aktív sportmunkájukkal a jövőben is szeretnék kiérdemelni.

Horváth Béla

S A K K K

Rovatvezető: dr. Blahó György

Olvasom is időnként ezt a rovatot, nem csak írom. Szükséges olykor ez a visszapillantás, nehogy akaratlanul is megismételjek egy témát.

De mit csináljak, amikor a témák ismételték önmagukat? A modern technika kényelmet szolgáló berendezései közül kevés futott be a magyar sakksajtó hasábjain akkora karriert, mint a havannai csudaszálló klímazabályozó szerkezete.

(Kár, hogy olyan kevés nyelvet tudok mint amennyit: kedvem van az újabb újságról, hogy az egy újabb újságról (vagy avagy magyar sajtóságról). Fénykorában még szövetségünk edzőtanfolyamán is felbukkant vizsgakérdésként (!), esztendővel ennekelőtte (IV. évf. 17. szám, 1966. november 5) én is szükségesnek látam megemlékezni róla e helyen. Aki esetleg a közben eltelt idő alatt nélkülözte a róla szóló jelentéseket, az megnyugodva veheti kezébe a Sakkélet lezírásait: számát: evé megkezdésénél terjedelemben — kb. ennyi jut a diagrammal lezárva a Giljoric-Larsen társasjáték is — olvashat felőle az ideál Capablanca-émlékverseny beszámolójában. Barcza Gedeon nagymesterünk jól kiérezhető, palástolni sem igényezett inzeritussal — amit ilyen szintű versenyen az 50% nem, de egy huzat okozta haxenschuss már annál inkább magyaráz — tudatja mindannyiunkkal, hogy a légkondicionáló készülék immár „nem működött” kielégítően.

Béke korrodálódó alkaterületre. Mindenestre szövetségünk elnökségének már most fontolóra kell vennie: ki lesz az a nagymesterünk, aki jövőre eleget tud tenni egy FIDE I. (A verseny

minősítési követelményeinek — és fizikai állóképessége elviseli, ha majd a lift „nem működik kielégítően”.

Mert ha európai tapasztalatok alapján extrapolálni szabad: most a személyfelvonó következik...

Fischer Sousseban is megtette a maga páratlan lépését a táblán és azon kívül. Előbbit a sakkedvelők, utóbbit a szenzációhajász újságcírók nagy gyönyörűségére. De mindkét ténre kezdjük változatlanul kiismerni.

A glosszárok sem cselekedhet másként. Ismétli önmagát.

Idézem azt, amit 3 éve írtam (II. évf. 11. szám 1964. június 10): „... csüggedten be kellett látnunk, hogy Fischernek ma már csak egy igazi ellenfele van, de ez aztán hatalmas: O maga”.

Ez még ma is helyes, vészőnyí változtatás nélkül.

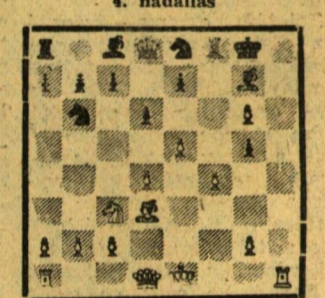
Mi is volt annak a rovatnak a címe? A sakkvilág fenegyereke. Ez is stimmel.

VEZÉRCSEL. Mentges-Gitzén, 1933.

1. d4 d5 2. e4 e6 3. Hc3 Hf6 4. Fg5 Fe7 5. e3 0-0 6. Hf3 b6 7. Fd3 Fb7 8. cd ed 9. Ff6; Ff6: 10. h4 Fenyegét 11. Fh7: + majd Hg5 + g6 11. h5 Be8 12. hg hg 13. Vc2 Fg7 14. Fg6: f7 15. Vg6: Hd7 16. Hg5: Vg6 17. Bb8+!! Kh8: 18. Vh7+ matt. Hogy én ezt a játszmát már leköszöltem lapelődünk, az ORVOSEGYETEM 1961 februári sakkrovatában, csak ott Marshall-Burn Párizs 1960 jelzésű és Marshall csúfodáros elemzésével? (Egyetlen külső löbcsé: Burn a 17. lépésben földotta). Így igaz. A játszmák néha megismétlődnek. Egyéb-

ként a játszma után kiderült, hogy nemcsak a vesztes, hanem a győztes sem ismerte a 33. év előtti híres elődöt!

4. hadállás

Világos indul és nyer. VII.: Ke1, Vd1, Ba1, Bh1, Fd3, Hc3; gy.: a2, b2, c2, d4, e5, f4, g2, g6 (14). — Söt.: Kg8, Vd8, Ba8, Bf8, Fc8, Fg7, Hb6, He8; gy.: a7, b7, c7, d6, e7, g5 (14).

SEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelentik havonta kétszer. Főszerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 15-198. 12-339. Kiadásért felel: Kovács László a Csónakár megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 13-800 13-116. A lapot az intézmények népszerűsítését terjesztik. Ára 50 HUF. Előfizetés négy évre 3 Ft

Szegedi Nyomda Vállalat